

Halogatás

A Hullám utca 8. számú ház valamennyi lakója nevében írt levelet szerkesztőségünknek Szabó Ferencné házfelügyelő arról, hogy a ház előtt a járda már hosszabb ideje leszakadt. Hangsúlyozza, hogy többször írtak már ezzel kapcsolatban levelet az illetékes első kerületi tanácsnak, és telefonáltak is. Ígéretet kaptak a helyszíni vizsgálatra, amely azonban mind ez ideig elmaradt.

Szabó Ferencné panaszát tolmácsoltuk László Ivánnak, az I. kerületi tanács építési és közlekedési csoportja vezetőjének. Ígéretet tett, hogy az ügyet soron kívül kivizsgálhatja.

Petőfi — szlovákkul

Tanulmányok az új irodalomtörténeti actában

Három rövidebb lélegzetű tanulmány, két közlemény kapott helyet a József Attila Tudományegyetem irodalomtörténeti actáinak legfrissebb kötetében. Függelék-ként néhány mondatos tartalmi kivonat tájékoztat Csetri Lajos és Fried István bölcsészdoktori értekezéseiről.

Illyés Gyula lírájának realizmusáról Vörös László átfogóbb szempontú tanulmányának részletét publikálja. A gondos elemzőmunka klasszikus szabályainak lépékével igyekszik behatolni a költészet műhelytitkaiba. Vörös László azon költői eszközök, mesterfogások után kutat, melyek Illyés Gyula líráját az érzéki valóságábrázoláson belül tartják, annak költői példákkal illusztrált eseteit vizsgálja, miként marad tapasztalati keretek között a lírai élmény. Salangtalan írásesszöveggel, következetesen épített munkája négy szakaszban: az eseményes-epikus, a leíró-epikus, a szemléleti képből általánosító és a gondolati lírai realizmus szemüvegével figyelni Illyés Gyula verseit.

Petőfi a szlovákoknál című tanulmányából Ján Smrek Petőfi-fordításairól szóló recenzióját közli Csukás István. Az 1950-es évek elejétől indult meg északi szomszédainknál Petőfi költészetének szlovák nyelvű közkinccsé tétele, értékelése, s ennek a folyamatnak reprezentatív dokumentumaként jelent meg a nagy forradalmárköltőnk születésének 130. évfordulójára Ján Smrek Petőfi-kötete. Jelentőségét mi sem bizonyítja jobban: az első kiadásában 103 Petőfi-verset tartalmazó gyűjtemény cseh-szlovák állami díjat kapott. Csukás István kritikája Ján Smrek adaptációjáról azt a bevált módszert követi, hogy a szlovák nyelvre ültetett verseket visszafordítja magyarra, s így állítja az eredeti Petőfi-költemény mellé. Egyúttal rámutatott azokra az objektív körülményekre is, melyek érthetően fosztják meg a magyarul egyébként kitűnően tudó szlovák költő műfordításait. Petőfi művészi ökonómiajától, s inkább rokonítja azt Ady Endre költészetével.

A levert magyar szabadságharc (1848–49) utáni évek úgynevezett „poetikus nemzetszemléletének” egyfajta értékét jelenti Jókai Mór ekkori népiessége. Maga az író így vall erről: „Mások a költészetet az égben

A Vedres utca 1/b szám alatti ház lakói arról érdeklődnek, hogy utcájukban mikor kerülnek lebontásra a még megmaradt öreg házak, illetve mikor rendezik a környéket. Ezzel kapcsolatban ugyanis többféle mendemondát hallottak. Szeretnék bizonyosságot, mert nem tudják, mitévők legyenek. Terveznek lakásfestést, bútortvásárlást, cserépkályhaépítést, illetve lakásátalakítást. Egyikhez sem akarnak hozzáfogni a bizonytalanság miatt.

Nyugtalanító szomszédság

Gál Ferenc (Kossuth Lajos sugárút 11.) olvasónk orvoslást kér problémájára: még tavaly tavasszal a szomszédságukban lebontottak egy magánházat, s emiatt az az épület, amelyben lakásuk van, megcsúszott, fenyegető rések keletkeztek a válaszfalon.

Kósó József, az Ingatlankezelő Vállalat igazgatója

Dr. Varga János, az I. kerületi tanács vb elnöke a Vedres utcai lakosok problémájával kapcsolatban elmondta, hogy nyugodtan kifesthetik lakásukat, vásárolhatnak bútort, állíttathatnak be cserépkályhát, ugyanis amíg a ládagyár jelenlegi helyéről nem költözik máshová, addig a Vedres utcának ezt a részét nem bolygatják meg, a környék rendezéséhez nem kezdenek. A várakozási idő évekre is beletelik.

közölte, hogy Gál Ferencék lakásjavítási problémájával foglalkozik vállalatuk. A Kossuth Lajos sugárút 11. számú ház melléképületei a Bocskai utca felől határos telken történt építkezés, illetve bontások miatt tönkrementek, ezért az épületek bérloínek kitelepítése szükséges. Szakvéleményt nyújtottak be az I. kerületi tanács vb építési és közlekedési csoportjához, s abban az épületek lakhatatlanná nyilvánítását kérték. Az Ingatlankezelő Vállalat addig is intézkedett: a közvetlen életveszélyt elhárította. A statikai szakvélemények alapján azonban továbbra is kéri az épületek lakhatatlanná nyilvánítását.

A füst csak átmeneti

Füst, korom, rongálás címmel lapunk április 3-i számában, Gyorsposta rovatunkban tettük szóvá a Zákány utcai lakók panaszát arról, hogy az ott levő ktsz kéménye befűstöli, kormozza a környéket.

Dr. Kerepesi József, a II. kerületi tanács vb titkára a panasszal kapcsolatban értesítette szerkesztőségünket, a II. kerületi tanács építési és közlekedési csoportja is lépéseket tett az ügyben. A ktsz férfi és női öltözőit ugyan koksszal fűtik, egy ideig viszont csak tojásbrikettet kaptak. Az utóbbi okozta az erős füstöt, kormot. Különben a ktsz-ben olajtűzésre térnek át, ugyanakkor a gáz bevezetést is most végzik. A munkák elkészültével a környék lakóinak valószínűleg többé nem lesz panaszuk a ktsz működésére.

Jég-fejlesztő

A szovjet halászlási ipari főigazgatóság rosztovi kísérleti gépgyárában befejeződtek egy jégfejlesztő berendezés próbái. Teljesítménye napi 100 tonna jég. Fagyasztóblokkjai kétszöves elemek („cső a csőben”). Minden blokk külső átmérője 159 mm, belső átmérője pedig 102 milliméter. A csövek közötti térbe folyékony ammóniát juttatnak. Az ammónia elpárologva lehűti a cirkulációs rendszerből a csövekre permetező vizet. Hatvan perc alatt kifejlődik az optimális jégkéreg. A blokkok kiürítésére 2–3 perc elegendő. Ebből a célból a csövek közötti térbe folyékony ammónia helyett forró ammóniagőzöket juttatnak, azok hatására a jégtömbök a csövekről leválnak és a szállítószalagra csúsznak. Ezután a jégtömböket felvágják és a tárolóba szállítják. A berendezést egy személy kezeli,

Az egyszerűbb nem lenne jobb?

Nem tudom, hány aláírás szükségeltetik egy fejőstehén adás-vételénél a passzus átírásakor, a bizonylatok hitelesítésekor. Házat sem vásároltam még és semmiféle olyan ingatlan jöszágot, amirez aláírások tömege kellett volna.

A Szegedi Fürdő és Hőforrás Vállalat üszóházi bérloí a kabinbérletet és a csónaktárolási díjat fizették most be — személyesen. Hogy ez mennyire nem egyszerű ügyintézés, mondjuk tavalyhoz képest, az maga a kézzelfogható bürokrácia. A személyiség is annyira megnevezt tavaloy óta, hogy nem kevesebbet, mint folyamatosan hat aláírást kértek a bérloktól a papírokrak azért, hogy a pénzüktől megszabadulhassanak. Egy ötszemélyes kabin és egy csónak tárolása okozott ekkora bonyodalmat. Vártak az előttük levő ügyfélre és vártak a mögöttük sorakozó bérlokre. A folyamat a következő volt: egy tisztviselő kitöltöt-

Útépités az Alföldi utcában

Szegeden sok bosszúságot okozott a régi s a lakásépítkezések miatt még jobban tönkrement Alföldi utcai út az ott lakóknak, elsősorban a tavaly elkészült 240 új lakásba költözőknek. Az út melletti járdák téglaburkolata sem felelt már meg a gyalogos közlekedésnek.

A tavalyi gázvezeték-s az idei vízvezeték-fektetések

után április elején fogtak hozzá a városgazdálkodási vállalat útépitői az Alföldi utca úttestének, járdáinak és az új lakásokat a villamosmegállóval összekötő Faragó utca járdáinak készítéséhez. A III. kerületi tanács mintegy háromnegyed millió forintot irányzott elő ezeknek a munkáknak a költségeire. Az Alföldi utcai aszfaltutat

és mindkét oldali járdát a Bécsi körúttól az új bérházak belső sarkáig építik meg. Kónya Ferenc építésvezető irányításával Hegedűs Kálmán és Lajkó Ferenc brigádja jól halad az építéssel. Az út kockaköburkolatát már felszedték, az Alföldi utca járdáit tegnap elkészítették s a teljes befejezés május második felére várható.

Locsolják az új járda betonját

Somogyi Károlyné felvétele

„NEVELÉS” — ÖKÖLLEL

Bármily furcsa is, de igaz és megtörtént esetről van szó. Nemrégiben a Minőségi Cipőgyár szegedi gyárának dolgozói arról értesítettek bennünket, hogy megverték egy fiatalembert az üzemükben: „Mindannyionkat felháborított munkahelyünkön, hogy Kádár Imre, műszakvezető munkaidő alatt lehivatott irodájába egy karbantartó műszerész, névszerint Farkas Antalt, s ott alaposan megverte...” — írták leveleinkben.

A cipőgyártó gépek olykor-olykor meghibásodnak. Ilyenkor a karbantartó műhely dolgozóinak ügyességén, hozzáértésén nagyon sok múlik. Több okból is fontos a gyors kijavítás: a szalag mellett dolgozók jóvedelme attól függ, hogy rendszeresen, folyamatosan működnek-e a gépek, de éppen ilyen fon-

tos a gyár gazdasági érdekeiből.

Az említett napon, március 14-én, sürgősen meg kellett javítani több gépet is. Kádár Imre műszakvezető ideges volt a gépállások miatt, s a karbantartó szakembereket is nagyobb igyekezetre biztatta. Farkas Antalnak is utasítást adott az egyik masina rendbetételére. A fiatal műszerész már nem is tudta mihez kezdjen, hiszen több gépnél kellett ügyködni, s valószínű ő is ideges volt emiatt.

A műszakvezető a karbantartók csoportvezetőjéhez fordult, hogy a javítások sorrendjét megállapítsák. Ekkor lépett a műhelybe a visszatérő Farkas Antal, aki felettesei megjegyzését sérelmesnek találta: a műszakvezető prémiuma megvonását helyezte kilátásba. Erre ő is megjegyzéseket tett a műszakvezetőre. Ennyi lehetett nagyjából az előzmény.

Szó szót követett. A műszakvezető határozottan felszólította a műszerészt, hogy menjenek az irodába. Elindultak, „elbeszélgetésre”. Kádár Imre a saját irodája előtt állt meg és nyitott ajtót. Kölcsönösen udvariaszkodtak hogy ki lépjen be elsőnek. A fiatalembert került előre, majd a műszakvezető is belépett, s rázárta az ajtót.

Hogy mi történt ezután? Farkas így mondja: — Amikor beléptem, a műszakvezető ököllel az arcomba csapott, de úgy, hogy az asztal alá hemperedtem az ütéstől, amikor felálltam, akkor is verte a mellemet.

A fiú arca véres lett, mert felrepedt az ajka. A műszakvezető mondta neki, hogy mossa meg az arcát és törülközzön meg, Farkas Antal orvoshoz ment és orvosi bizonyítványt kért sérüléséről, majd jelentette a dolgot több helyen is.

A vállalat vezetősége bizottságot nevezett ki, hogy tisztázzák az esetet. A jegyzőkönyvet átlapozgattam. Kádár Imre műszakvezető így mondta el a történeteket: —

Ideges voltam... de nem ütöttem meg, csak erőlyesen leültettem.

Erdekes leültetés volt. „Megfogtam Farkas Antal ingét és nadrágját, felemeltem és leültettem...” Magyarán odavágta a levegőben kalimpáló fiút a székhöz, de úgy, hogy székestül együtt tovább esett, „három métert csúszott”. Talán a szék támlájába üthette meg az arcát, vagy az asztal szélébe? De mit változtat mindez a tényeken?!

Az ügyészség a vállalati társadalmi bíróság hatáskörébe ajánlotta az ügyet. Beszélgettem Kádár Imre műszakvezetővel, aki régi vezető a gyárban. Nyugodtan beszélt, bár makacsnak látszott.

— Majd a tárgyaláson eldől, — mondta — hogy ki nek lesz igaza. De utána Farkas Antalt feljelentem rágalmozásért. Bebizonyítom, hogy oly rövid idő alatt, mint amennyit mi együtt voltunk az irodában, nem lehet megverni valakit.

A bizottság, amely az ügyet kivizsgálta, azt javasolta, hogy indítsanak fegyelmi eljárást. A tárgyalás lezajlott. A műszakvezetőt elmarasztalták. Farkas ellen nem találtak szükségesnek a fegyelmit.

A dolgozók a fejüket csóválják: „Hogyan lehet így eljárni egy vezetőnek!” Sülyos vétségnek számít, hogy egy műszaki vezető, ennyire megfélemedzen magáról és a törvényes út helyett az önbíráskodást, a tettlegességet válassza. „Nevelő munkát akartam kifejtetni, — mondja — de sajnos rosszul sikerült.” Bizony rosszul, s megengedhetetlenül. Mert az ököljog nem dominálhat besorozott és vezető kapcsolatában.

Gazdag István

CSÜTÖRTÖK, 1968. ÁPRILIS 18.

DEL-MAGYARORSZAG 5